

verses vegades exemplificant amb anècdotes -que explicava i interpretava- els seus comentaris. La veu, el gest, l'expressió i el seu personal sentit de l'humor les fan de transcripció impossible. Tot seguit es van iniciar les intervencions del públic.

-A PLAYTIME i a TRAFIC, M. Hulot va desaparèixer per donar més i més importància als personatges que l'envolten. Hulot serveix de contrapunt al món a què pertanyen aquests personatges. Jacques Tati ha declarat, però, que vol fer un film de M. Hulot sense M. Hulot. Com seria aquest film?

-Per al pròxim film, busco un equip de joves -aquí Tati acompanya les seves paraules amb gests que donen a entendre que ell ja no és físicament jove-, de personatges expressius, perquè hi ha molts Hulot, si es busquen. El meu film es dirà "Confusions", perquè tot és una confusió, vivim en una confusió. Voldria trobar alguns joves Hulot per defensar la naturalesa d'aquest personatge, que és un personatge que porto molt a dins.

-Tati mostra als seus films milers de detalls de la nostra societat, però, com ha tractat la nostra societat a Jacques Tati?

-No importa el país, ni el règim. Enlloc, no s'està pas massa ben tractat, però França és un país bastant lliure. Aleshores, he pogut fer els films que he volgut fer. Si no són bons és culpa meva. Ningú m'ha obligat a fer-los. He estat diferents cops a Rússia i he vist molts cineastes còmics que no han pogut fer mai els films que han volgut fer. S'han de prendre riscos, certament, però no m'agrada la gent de la meua edat que diu que li agraden els joves, això no vol dir res, és una frase fàcil. Jo preferiré seguir sent jove. Em direu que exteriorment no és pas fàcil, però interiorment ho sóc. Discuteixo amb joves cineastes que em porten els guions, en parlem. Quina necessitat tinc de la societat?. M'agrada quan vaig a veure amb gent jove algun dels meus films i veig que encara hi riuen. Em plau perquè són joves i perquè fa molt temps que vaig fer el film: això vol dir que ho vaig fer bé. Crec molt en la imaginació dels infants. Abans de començar un film, vaig a l'escola i miro els dibuixos dels nens de quatre

a sis anys. Aquests dibuixos estan plens d'imaginació, en el color, en la construcció. Hi ha sempre una vaca que ha d'entrar a la granja sota l'amenaça d'un pal. Estan plens d'invençons. Hi ha detalls que sovint passen desapercebuts. Hi ha un sol, a dreta o a esquerra, però hi és. Això m'ajuda. Aquestes coses ajuden a uns més que a uns altres. Si jo us puc aportar un petit somriure a la vostra vida, em sentiré ajudat.

-El color de MON ONCLE i PLAYTIME té una funció narrativa i dramàtica. En canvi, a TRAFIC, el color té un tractament fonamentalment naturalista. Ens podria explicar per què?

-Els dos primers films que ha mencionat han estat filmats a França. El tercer, a Holanda. No és pas el mateix. En una exposició d'automòbils, no es pot controlar el color, cada marca intenta cridar l'atenció utilitzant tons cridaners -deduïm que l'exposició de TRAFIC és vertadera.

Sobre el color, Tati va fer un interessantíssim comentari, referent a JOUR DE FÊTE.

-Vaig fer JOUR DE FÊTE amb un nou procediment de color (Thompson color). Malauradament, si bé el film va ser filmat en color, Thompson color no va poder revelar-lo, per tant, es van tirar còpies en blanc i negre. Però havia preparat el meu film, sobre el paper, en color: havia pintat el poble en tons neutres, marró fosc, negre, i els pagesos anaven vestits de negre, com sempre al camp, i, quan la festa arribava, les barraques, les atraccions portaven el color al poble. La festa era una exposició de color. Quan la festa ja s'havia acabat, es tornaven a posar tots els colors en els carros i se n'anaven amb tot el que representava la festa. El poble retrobava, no diré la seva tristesa, però sí el decorat exacte que li calia per reprendre els treballs del camp.

La taula rodona s'acabà cap a les deu de la nit. Haviem vist Tati fortament emocionat a moltes de les seves intervencions. Nosaltres també ho estavem. Els entusiàstics aplaudiments que van tancar l'acte només volien exterioritzar aquest fet.

Alliance Francaise
Cine Club Sabadell

M. i Mme. Tati entren a "La Faràndula".

TATI PARLA DE "PARADE"

PRESENTACIÓ

És molt difícil parlar d'un film d'un mateix.

L'espectador, generalment, comprèn els films molt de temps després d'haver-los visionat. Com que els crítics no ens ajuden mai, estem obligats a donar algunes explicacions per facilitar la comprensió del que hem provat de fer. No penseu que he vingut a Sabadell únicament per donar-vos aquestes explicacions: no estic fent una "tourné" per promocionar el que faig. Els periodistes m'han posat l'etiqueta de ser una persona que fa quelcom de diferent de que es fa normalment. No he vingut a buscar uns ingressos.

Es una gentilesa de

Radio Grau

DISCS -
ALTA FIDELITAT -
TELEVISIÓ EN COLOR -
ELECTRODOMÈSTICS -

Rambia, 14
Tel. 725 93 33

Tati i la pantalla.

Per mi, com per molts cineastes, PARADE és una evolució. No és una mirada cap endarrera, és un pas endavant. Més que en els meus altres films, cal mirar, comprendre i provar de fer una pròpia interpretació del que representen les imatges. Es potser -i d'aquí ve la decepció de molta gent- l'única vegada que he provat de trencar el vidre que existeix entre l'espectador i la pantalla. Trencant aquest vidre, l'espectador del circ i l'espectador de cinema esdevenen el mateix espectador.

Sóc segurament un dels rars cineastes que deixen que la gent parli durant la projecció, aplaudeixi, si vol, xiuli, se'n vagi si s'avorreix... Això no canvia res de les meves intencions, És aquí on el film té la seva importància.

PARADE demostra que un joglar pot esdevenir pintor de parets i que un home de negocis també té ganes de tornar-se pallasso.

He donat, aproximadament, unes indicacions. Ho he fet únicament per respecte, però no vull que aquest film, com s'ha escrit molt sovint, es cregui que va ser fet per sortir d'una mala situació. En rodar tot el film en video, he pres riscos tècnics, com sempre. L'única cosa que us vull dir és que sóc aquí per aportar-voç, a la vostra vida, un petit somris. És tot.

EXTRACTE DEL COL·LOQUI

Pregunta: "On fou rodat el film?"

Resposta: "A Estocolm".

P.: "Els números de PARADE corresponen a una sola representació d'un sol circ?"

R.: "Són números de circ escollits entre diferents circs, adaptats amb petites variacions".

P.: "Hi ha una sèrie de figures al públic que remarquen encara més el nivell de ficció del film. Hi ha part del públic que són figures fotografiades. Tenint en compte que la transposició espectadors/actors està molt clara, quin altre significat dóna a tot això?"

R.: "Hi ha, sovint, espectadors que miren els films de manera passiva. Se'ls comprèn millor si estan fotografiats. En canvi, és llàstima que no hi hagi hagut nens entre el públic, perquè he vist sessions amb infants en què ells intentaven refer els números, i és molt divertit. A més, férem un espectacle on podien maquillar-se, i ho feien amb joia. Avui, tinc la impressió que interessin les coses dramàtiques. Les persones són cada vegada més serioses, i ens costa intervenir en aquest aspecte seriós de la vida. De tota manera, la gent del "music-hall" i del circ us explicarien millor que jo què és PARADE".

TOT SOPANT

No és cert, com s'ha escrit sovint, que PARADE sigui una pel·lícula de circumstàncies i rodada amb pocs mitjans. Com tampoc és cert que fos un rodatge a partir d'una companyia de circ amb la qual, es diu, que jo feia una "tourné" per recaptar diners a fi de superar la suposada defeta econòmica que em produïren PLAYTIME i TRAFIC. En primer lloc, la inversió a TRAFIC es cobrí sobradament. Segon, jo no poso diners en els meus films i, en canvi, cobro drets d'autor. Tercer, PARADE és un film car, perquè fou rodat amb quatre càmeres de video, una muntada a un camió, es rodaren quaranta hores de pel·lícula. Després, vaig procedir a la selecció de fotogrames, els vaig passar a 16 mm. i els vaig muntar.

TRES DIES JA

-He vist Jacques Tati quan sortia del cotxe, l'he vist quan pujava, l'he vist quan entrava, l'he vist asseure's, el veig i el sento parlar, i no sé si estic davant de Jacques Tati o de M. Hulot.

-En el meu comportament, hi ha una mica d'erotisme, perquè he esdevingut un meravellós presoner de M. Hulot: tot allò que és oficial no m'agrada; el que és simple, lliure, alegre plau a M. Hulot i em plau a mi. Si aquest vespre hagués arribat amb un xofer i un Rolls, us haurieu estranyat, i jo també. Aquesta estona agradable que passo amb vosaltres no s'hagués esdevingut. Perquè la simplicitat de M. Hulot existeix també fora del cinema. Crec que jo tinc aquesta sinceritat i estic content que em compareu a M. Hulot.

(Col·loqui corresponent a la taula rodona del dia 19 de maig)

Quinze persones despedirem Jacques Tati i la seva muller el diumenge, 23 de maig, a les 9.25 del vespre. Els havíem anat a buscar a Sitges, on van descansar un parell de